

6. søndag efter trinitatis

Den 24. juli 2022, kl. 11.00 ved Hornfiskefestivalen og kl. 19.00
Strandgudstjeneste ved Albuen

Salmer:

750 Nu titte til hinanden

13 Måne og sol

392 Himlene, Herre

343 Tusind år stod Kristi kirke

Prædikant: Henrik Gade Jensen

”Man kan ikke købe sig til kærlighed, men til noget der ligner.”

Sådan sagde Simon Spies engang, han var en af Danmarks rigeste, og lagde ikke skjul på det, levede extravagant, med kvinder og sprut og biler.

Men han kendte sin egen begrænsning.

Han kunne købe kvinder, piger, sekretærer, morgenbolledamer, og har nok i al den fornøjelse følt en mangel, som penge ikke formår at købe: kærlighed.

Så meget kan man købe for penge, men det sidste, det vigtigste kan man ikke sjakre sig til.

”Rigtige venner, kan ej købes for penge”, synger Jodle Birger, og det ved vi også.

x

I dag hører vi om en ung og rig mand på Jesu tid.

Han vil gerne frelses, have evigt liv og komme i paradiset.

Og spørger så Jesus, hvad han skal gøre.

Og Jesus svarer, først sådan lidt formelt, sådan som ypperstepræsterne og de skriftkloge også ville svare, at han skal overholde budene, de ti bud, den gamle moselov.

Det var det, man skulle gøre, for at være god dengang, eller få evigt liv.

Det gør jeg alt sammen, sagde den rige mand.

Modsat Simon Spies, som godt vidste, at man kunne købe sig til meget, men ikke til alt og slet ikke til det afgørende, så mangler den rige mand noget, han er usikker og i tvivl, om han nu også er god nok.

Den rige mand spørger så Jesus, en gang til, om han så kan blive frelst, når han nu gør det rigtige, hele tiden, døgnet rundt.

Og så blev det nok lidt for meget for Jesus, for han giver ham et ekstremt provokerende svar:

Gå hen os sælg alt hvad du ejer!

Og tilføjer så, så ingen er i tvivl: sælg alt hvad du ejer og give det til de fattige!

Og så kommer han lige med et bonmot, så vi kan huske det:

Det er nemmere for en kamel at komme igennem et nåleøje end for en rig at komme i himmerig.

X

Sådan! Så fik han den, ham den rige mand.

Sikke en provokation.

Og man kan kalde det *Jesus Classic*.

Først svarer Jesus pænt og fyldigt på den rige mands spørgsmål.

”Hvad godt skal jeg gøre for at få evigt liv?”

Og Jesus refererer til budene, dvs. det gamle testamente, de bud som Moses fik på bjerget i Sinai.

”Du må ikke begå drab, du må ikke bryde et ægteskab, du må ikke stjæle, du må ikke vidne falsk, ær din far og din mor”.

Og han har holdt det alt sammen, den rige mand, dydsmønsteren, duksen, guldfuglen, velhaveren, perfektionisten, pligtmennesket.

Men fornemmer at der mangler noget. Det er ligesom ikke nok, at være ren og pæn og rense neglene og overholde budene.

Og der spiller Jesus trumfen ud, som stopper diskussionen, slutter alle spørgsmål, kvitter rigmandens nysgerrighed: ”gå hen og sælg, hvad du ejer, og giv det til de fattige, så vil du have en skat i himlene. Og kom så og følg mig!”.

x

Det blev for svært for den unge mand. For vi får at vide, at han var rig. Og vi forstår ham godt. Hvem vil give alt væk? Og er det ikke et urimeligt forlangende af Jesus?

Måske ligger der mange års hårdt slid bag den unge mands rigdom, måske gennem flere generationer, og skal det ødsles væk i en håndvending? Måske har han kone og børn at tage hensyn til. Hvad skal de leve af, hvis han giver det hele væk?

Skal han kvitte familien for at følge Jesus?

Er det ikke Jesus, der er vanvittig og som kræver det umulige?

Jeg ville ikke opfordre rigmænd eller godtfolk eller nogen anden til at sælge alt hvad de har og give det til de fattige. Sandsynligvis ville vi alle over tid bliver fattigere af det. Sådan lyder den snusfornuftige økonomiske betragtning.

Men det er heller ikke, det der menes med Jesu ord i dag.

x

Det skal ikke forstås bogstaveligt.

Jesus provokerer den unge mand ved at stille ham overfor et umuligt valg.

Og vi skal huske, hvad det var svar på: nemlig den unge mands søgen efter frelse, søgen efter at være god, søgen efter at få garanti for sit forhold til Vorherre, ønsket om at få en sikker adgangsbillet til paradiset.

Og det findes ikke og det gives ikke.

Nu må det stoppe, har Jesus tænkt!

Han skal ikke komme her og ville sikre sig, få sikkerhed for sin sjæl og reservere en plads i himlen til sig selv.

Den går ikke.

Og så kommer den ultimative debatdræber: kamelen kommer lettere gennem et nåleøje end dig med al din pakken på for frelse.

Jesus distancerer sig fra budene, de ti bud, ved ikke at gøre dem afgørende for frelsen. Du kan gøre alt det rigtige, dag og nat, morgen og aften, men en passérseddel til himmerriget får du ikke.

Det vidste Simon Spies, der kunne købe alle kvinder, men også vidste, at han ikke kunne købe kærlighed.

Overfor himmerig er vi alle lige, alle i samme situation, uanset hvad vi har på bankkontoen, på pensionsopsparingen eller hvad bil vi kører i.

X

Men det var ikke kun den rige mand, som blev forskrækket over for Jesus' provokation.

Også disciplene undrede sig og blev forfærdede og sagde: "Hvem kan så blive frelst?"

Og så svarede Jesus, igen med en stor trumf: "For mennesker er det umuligt, men for Gud er alting muligt."

Det er det vigtigste.

Det er Gud, der bestemmer.

Og så er det ligegyldigt om man er rig eller fattig, mand eller kvinde, fri eller slave, græker eller romer, for Gud bestemmer.

Det er da en enestående glæde at få at vide.

Livet altid er åbent, det sidste er aldrig sagt. Der er altid mere.

Enhver synder har en fremtid og enhver helgen har en fortid.

Ingen er rene. Alle har beg på fingrene.

Det er den sande opbyggelighed at vide, at for Gud er alt muligt. Og at vi mennesker er i andres vold, i Guds vold.

Vi kan og skal bestræbe os på at være god, øve os, holde budene, i krop og ånd, og det er vigtigt og gavnligt, men frelsen har vi aldrig en garanti for.

Den er Guds nåde.

AMEN